

Tillerson tog fejl med hensyn til Kinas rolle i Afrika, siger kinesisk diplomat i Afrika

14. marts, 2018 – Kinas ambassadør til Sydafrika Lin Songtian kom med skarpe indvendinger mod de negative bemærkninger, som den afgående amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson er kommet med angående Kinas rolle i Afrika. Tillerson, der var på en ugelang rejse til fem afrikanske lande, da han blev afskediget af præsident Trump i mandags, havde i sidste uge i hovedkvarteret for den Afrikanske Union i Etiopien sagt, at afrikanske nationer »ikke burde miste nogen elementer af jeres suverænitet med jeres engagement i sådanne arrangementer med Kina« eller skabe en gældskrise.

På en pressebriefing den 12. marts sagde Lin, at Tillerson »tydeligvis har valgt det forkerte sted, det forkerte emne og mod det forkerte mål. Hans ord er forkerte og usande. Trist at sige det, men det er pinligt for ham selv«, rapporterede *Xinhua*. Dernæst forklarede ambassadøren, at Kina havde investeret over \$100 mia. i Afrika og havde bygget 6.500 km jernbane, 200 skoler, 80 sportsstadier og overført teknologi, udover at skabe jobs og »forandre livet« for afrikanske mennesker. Han påpegede også, at Tillerson sandsynligvis havde brugt lufthavne og veje, bygget af Kina.

Lin fortsatte sin kritik: »Det, de virkelig ønsker, er at bevare Afrika, som det var, fattig og splittet og altid kontrolleret af andre. Det, der bekymrer dem, er Afrikas realisering af økonomisk uafhængighed, med Kinas støtte. Det, der bekymrer dem, er et stærkt Afrika, som ikke længere kan kommanderes rundt rent politisk.« Lin erklærede skarpt, at »amerikanske venner er bekymrede over Afrikas gældskrise rent

verbalt, men de viser ingen villighed til at udstede lån til at støtte Afrikas udvikling eller til at opmuntre deres investorer til [at investere i] Afrika«.

Foto: Den (nu forhenværende) amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson giver hånd til formanden for den Afrikanske Unions (AU) kommission Moussa Faki fra Tchad, efter deres møde i AU's hovedkvarter 8. marts, 2018, i Addis Abeba, Etiopien.

Angela Merkel valgt til kansler for sin fjerde periode

14. marts., 2018 – Som forventet blev Angela Merkel genvalgt som tysk kansler af Bundestag her til morgen, selv om hun kun fik 364 af de 399 stemmer, som trepartikoalitionen med CDU, CSU og SPD har i Bundestag. Og hun fik kun 9 stemmer mere end det krævede flertal på 355 stemmer.

Der går rygter om, at oppositionen mod Merkel internt i koalitionen – såsom fra tilhængere af et konservativt budget, der afviser koalitionen med SPD – faktisk kan have været større end de 35 manglende stemmer, hvis stemmer for Merkel også kom fra individuelle medlemmer fra de fire oppositionspartier – AfD, Linke, de 'Grønne' og FDP. Det ville bevirke, at Merkel faktisk står i spidsen for en minoritetsregering, der ikke har et flertal i sig selv. Ikke nogen god start for den nye regering.

Foto: Angela Merkel takker for valget ... hun har været kansler i Tyskland siden 22. november, 2005.

Putin bekræfter, Rusland vil sikre sikkerheden i det arktiske område

11. marts, 2018 – Rusland vil udvide sin tilstedeværelse i det arktiske område for at sikre sine borgeres sikkerhed, sagde præsident Vladimir Putin i en videodokumentar om ham, produceret af VGTRK, rapporterer RT. »Vi vil ikke true nogen, men, ved at bruge vore fordele, som i dette tilfælde er af territorial natur, vil vi sikre Ruslands og dets borgeres sikkerhed. I denne forbindelse er det arktiske område ekstremt vigtigt for Rusland«, sagde han.

»Amerikanske ubåde af Ohio-klassen, der kan medføre 24 Trident-atommissiler, er meget aktive i Norskehavet. Den skønnede ankomsttid for sådanne våben fra Norskehavet til Moskva er kun omkring 15 minutter«, sagde Putin.

Ruslands udvikling af det arktiske område har hastigt udvidet sig i de seneste år, hvor der bygges nye baser og gamle baser renoveres, opstilles langtrækkende radarer og deployeres nye tropper. Rusland har fire anlæg i det arktiske område, inkl. den nordligste militærinstallation, ved navn Arctic Trefoil, rapporterer RT, og at stationen er verdens eneste permanente struktur, bygget på 80 grader nordlig bredde.

»Et nyt antiluftskjoldkompleks, Tor-M2DT, designet specielt til de ekstreme forhold i regionen, forventes at slutte sig til Ruslands arktiske tropper til vejrtests«, rapporterer de. »Der er ikke ét eneste andet land i verden, der har en isbryderflåde«, sagde Putin. »Sovjetunionen plejede at have det, Rusland har det, og vi har planer om at udvikle en stærk,

ny generation af isbrydere.«

Foto: Arctic Trefoil: Specialdesignede bygninger blev brugt til at tackle de ekstreme vejrforhold.

Kina: Vore lån kræver aldrig sikkerhedsstillelse

11. marts, 2018 – Talsmand for Kinas Udenrigsministerium Geng Shuang afviste en udtalelse af lederen af Xiamen Universitetets Center for Sydøstasiatiske Studier, Zhuang Guoto, som i en artikel i Global Times sagde, at kinesiske lån til Filippinerne vil kræve, at man aftaler, at råmaterialer stilles som sikkerhed. Zhuang havde hævdet, at »kinesiske lån som regel ledsages af aftaler om tilbagebetaling, som benytter visse naturlige resurser som sikkerhed«. Dette har vakt bekymring i Filippinerne med hensyn til kinesiske lån til deres infrastrukturprojekter.

Geng Shuang afviste professorens påstand: »Kina har aldrig bedt, og vil aldrig bede, de relevante lande om at bruge naturlige resurser som sikkerhedsstillelse i låneaftaler. I samme ånd ydes vores assistance og støtte til Filippinerne uden nogen vedhæftede bånd.« Med hensyn til prof. Zhuangs udtalelse sagde Geng, at han »kun repræsenterer sig selv, og ikke den kinesiske regerings officielle holdning«.

Han sagde yderligere, at »Kina vil ikke knytte spørgsmålet om det Syd kinesiske Hav sammen med bilaterale, økonomiske og handelsmæssige samarbejdsprojekter«, og at Beijing fuldt og helt støtter præsident Rodrigo Duterte's politik for »Byg, byg, byg«. Han sagde, at den kinesiske regering og finansielle institutioner også har ydet finansiell støtte til Filippinerne,

inkl. præference-køberkreditter (kortfristede lån til udenlandske købere til at afslutte købet, -red.), og har assisteret Filippinerne i udstedelse af panda-lån (lån, der udstedes af en ikkekineser i kinesisk renminbi, -red.), som har sikret gennemførelsen af relevante projekter.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang vinker til studenter, der vifter med kinesiske og filippinske flag, under hans besøg til Malacañang palads i Manila, november, 2017.

Britisk geopolitisk imperiepolitik kollapser; Theresa May forsøger desperat at kontrollere Trump

Leder fra LaRouchePAC, 13. marts, 2018 – Den britiske premierminister Theresa May har opført et show à la Churchill over det, der fremstår som en forgiftning af en russisk dobbeltagent i London. Hun og udenrigsminister Boris »Col. Blimp«[1] Johnson har givet Rusland et 24-timers ultimatum og krævet NATO's støtte til, at UK konfronterer Rusland og et muligt angreb mod Syrien. Tirsdag eftermiddag kontaktede May præsident Donald Trump pr. telefon for at forsøge at overtale ham til at angribe Rusland.

Uheldigvis for hende var Churchill selv en ivrig bruger af giftvåben på slagmarken, »udslettelsesbombning« – som han udtrykte det – og af giftgasangreb mod civile fra »laverestående racer«. Mange i verden husker Det britiske Imperiums historie og er bevidst om dets aktuelle bevæbning og styring af den saudiske folkemordskrig mod Yemen.

Og UK er selv i besiddelse af den sjældne, kemiske nervegift, som May hævder, blev brugt af russere i London.

Men Mays desperation kommer i realiteten af den kendsgerning, at den geopolitiske doktrin, briterne i århundreder har fremmanet, kører på pumperne. Den er i færd med at blive besejret af en ny politik, kendt som den Nye Silkevej og af Kinas præsident betegnet som »menneskehedens fælles fremtid«.

Kina har bragt et nyt, produktivt, globalt boom med infrastrukturbyggeri ind i verden og sammen med det, en idé om stormagtsrelationer, baseret på respekt og gensidig udviklingshjælp til andre nationer. Præsident Trump har gentagne gange valgt at understrege sin fremragende, gensidigt respektfulde relation med Kinas præsident Xi Jinping, og deres samarbejde kunne endda stabilisere Koreahalvøen.

De af britisk efterretning skabte »Russiagate«-skandaler i USA, der har til formål at enten tvinge Trump ind i en konfrontation med Rusland, eller også tvinge ham ud af embedet, fortsætter med at kollapse – nu med Husets Efterretningskomite, der har afsluttet sine efterforskninger og erklæret, »intet at finde«.

Præsident Vladimir Putins tale 1. marts har erklæret NATO-politikken med omringning af Rusland med NATO's strategiske førsteangrebskapacitet for forældet og død. Det kan ikke ignoreres. Selveste USA's Forsvarsministerium har nu erkendt, at USA's ABM-systemer ikke vil virke mod Ruslands strategiske våben. Som præsident Putin sagde, så er forhandlinger, baseret på gensidig respekt, den bedste politik for begge lande.

May kunne være på nippet til at blive udskiftet som premierminister af leder af Labour-partiet, Jeremy Corbyn, der faktisk har massiv støtte i den britiske befolkning, til dels for at have afvist krigskonfrontation med Rusland.

Hvad enten den britisk PM kan få præsident Trump til at sige »Rusland gjorde det« i dag eller ej, så er hendes problem af

en dybere karakter. Som Helga Zepp-LaRouche i dag kommenterede, så er det establishment, som May repræsenterer, allerede besejret i en kamp, de har tabt på forhånd – og hvor de kæmper for britisk imperiepolitik til den bitre ende. Det nye paradigme for stormagtsrelationer, som Kina står i spidsen for, er i færd med at skubbe den længe dominerende, britiske, geopolitiske doktrin ud af den historiske scene.

USA under Trump kan undgå »Thukydid-fælden« og samarbejde, til gensidig fordel for alle nationer.

Men kan det genoplive sin industri, produktivitet, sin storhed som rumfartsnation, sin videnskabelige dygtighed – eller endda sine borgeres forventede levetid? Kan det skabe kredit for at udskifte sin nedbrudte, økonomiske infrastruktur?

Det er her, både Trump og Kongressen er ved at forlise. Og det er, hvad en tilslutning til den Nye Silkevej vil betyde.

Foto: Præsident Donald Trump køber tydeligvis ikke PM Theresa Mays B-S-, under konferencen i Davos, 2. jan., 2018. (Public Domain)

[1] Britisk tegneseriefigur fra trediverne. Blimp er pompøs, opfarende, chauvinistisk og en britisk stereotype. Figuren er opkaldt efter en spærreballon, kendt som en 'blimp'. (-red.)

**Et stort skridt fremad for
realisering af Transaqua-
projektet:**

Overførsel af vand er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed

2. marts, 2018 – Det officielle udfald af den internationale konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria, er en utvetydig støtteerklæring til Transaqua-projektet, der foreslår overførsel af vand fra Congoflodens bækken til Tchadsøen. Den siger klart:

* Der er ingen løsning på Tchadsøens svindende vandmængde, som ikke involverer en genopfyldning af søen gennem en overførsel af vand fra uden for søens bassin.

* Overførslen af vand fra det interne bækken er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed.

* Transaqua-projektet, der vil overføre vand fra Congoflodens bifloder på dens højre side og føre det 2.400 km frem via en kanal til Charifloden, er den foretrukne, gennemførlige mulighed.

LPAC's featurevideo om Transaqua-projektet:

Det blev desuden, under mødet på højt niveau mellem præsidenterne for kommissionen for Tchadsøens bækken, af den italienske ambassadør til Nigeria, Stefano Pontesilli, annonceret, at Italien vil bidrage med €1,5 mio. til forundersøgelserne til Transaqua-projektet og erklæret, at Italien var parat til at indgå som partner i det foreslåede »Transaqua-projekt« for at sikre den heldige overførsel af vand. Forundersøgelserne er planlagt til at blive gennemført af det italienske ingeniørfirma, Bonifica, og byggefirmaet PowerChina.

Radio France International citerer *EIR's* Claudio Celani

Radio France International citerede *EIR's* korrespondent Claudio Celani i sin dækning af den Internationale Konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria. »For ambitiøst, for risikabelt, for dyrt? Grundene til at være modstander af det mangler ikke, men projektet for at genopfylde Tchadsøen er tilbage. Tirsdag, den 27. feb. i Abuja, Nigeria, var den titaniske ambition om at overføre vand fra Congobækkenet på alles læber, som det blev rapporteret af den italienske analytiker, Claudio Celani:

»'Folk her er overbevist om, at overførsel af vand er den eneste måde, hvorpå en genoplivning af Tchadsøen kan ske. De ser store ting. De forstår, at de har brug for et stort projekt, Transaqua, det store projekt, hvis hensigt ikke alene er at flytte vand fra punkt A til Punkt B, men også at bygge en reel, moderne infrastruktur i Afrikas hjerte', forklarer han.«

RFI fortsætter: »Transaqua er ved at rejse sig af asken. Det italienske firma Bonifica, der oprindeligt udarbejdede projektet, er nu associeret med det kinesiske selskab, PowerChina. En fælles forundersøgelse vil blive finansieret af den kinesiske og italienske regering. PowerChinas cheffingeniør er glad for dette samarbejde: 'Jeg mener, vi står ved begyndelsen til et nyt samarbejde. Vi ser frem til at begynde dette samarbejde.'«

Alt imens artiklen citerer François Kalwele fra den Demokratiske Republik Congos Miljøministerium, som sagde, han er fortalere for solidaritet mellem afrikanske stater, så handler resten af artiklen om muligheden for, at man finder olie i regionen.

Dækningen fra Agence France-Presse (AFP) understregede de to valg, som Tchadsøen står overfor, enten at bringe mere vand til søen, eller også at overlade regionen fuldstændigt til

Boko Haram-islamister. »Omkring 40 million mennesker lever ved eller omkring Tchadsøen – men denne vitale resurse er hastigt i færd med at skrumpes ind under virkningen af klimaforandring og fejlagtig management af vandet ... Det lyder som noget fra Wakanda, det futuristiske, afrikanske kongedømme i hit-filmen, 'Black Panther'. Men 'Transaqua' er et meget virkeligt forslag til et meget virkeligt problem – hvordan man genopfylder Tchadsøens svindende vandmængde.

Forslaget forudser en 2.600 km lang kanal fra den Demokratiske Republik Congo, tværs over den Centralafrikanske Republik for at mødes med Charifloden, der løber ud i ferskvandssøen ...

Regionens forværrede sårbarhed er blevet et rekrutteringsgrundlag for Boko Haram. Jihadisterne har fundet det langt lettere at vinde landmænd og fiskere, der fører en forarmet tilværelse, over på deres side, og at skabe en base for sig selv på mange af søens øer ... Eksperters mødtes i Abuja i to dage for at diskutere måder, hvorpå man kan standse udtørringen af Tchadsøen – og Transaqua tiltrak interesse, selv om projektet stadig er i sin vorden og står over for mange forhindringer.«

AFP citerer eksekutive sekretær for Tchadsø-bækkenets Kommission, Sanusi Abdullahi: »Overførsel af vand i det interne bassin er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed. Vi står over for den mulighed, at Tchadsøen forsvinder, og det ville være en katastrofe for hele det afrikanske kontinent.«

Med en kritik af UNESCO's nye research- og bevaringsprogram til \$6,5 mio., som omfatter Cameroun, Tchad, Niger og Nigeria, såvel som C.A.R. (Centralafrikanske Republik), som udgørende en afledning, sagde Horace Campbell, en professor i afrikanske studier ved Ghanas Universitet, til delegerede, 'Det, de franske intellektuelle har promoveret, er overlevelsessevne og levebrød. Men det kan man ikke få uden at genopfylde søen.'«

Den tekniske direktør Franco Bochetto, fra det italienske

ingeniørfirma Bonifica, som først designede Transaqua-projektet for henved 35 år siden, citeres, »Synet af hundreder af mennesker, der dør i Middelhavet« havde ansporet den italienske regering til at støtte projektet. »I de seneste år har situationen hastigt ændret sig, og det, der ikke syntes at være muligt i 1980'erne, har nu interesse«, sagde han. »Vi arbejder her for projekter, og vi ønsker at tage et socialt ansvar«, sagde Ziping Huang, en ingeniør hos PowerChina. Bonifica og PowerChina vil udføre forundersøgelserne til projektet.

Foto: Præsident for den Føderale Republik Nigeria og øverstkommanderende, Hans excellence Muhammadu Buhari GCFR holder åbningstalen på konferencen for at redde Tchadsøen, Abuja, Nigeria. Photo: @lcbconference2018

Der er gode udsigter forude; Spræng det bort, som ligger i vejen!

Leder fra LaRouchePAC, USA, 12. marts, 2018 – Netop nu finder der udviklinger sted inden for sikkerhed og økonomi, som giver verden dramatisk gode udsigter, mens der på samme tid stadig er operationer imod menneskeheden, om det så skyldes ondskab eller fej uvidenhed. Tiden er inde til at sprænge det bort, som ligger i vejen.

Der er fortsat fremskridt mht. Nordkorea. I dag og i morgen besøger sydkoreanske topudsendinge Kina, Japan og Rusland med førstehåndsbriefinger fra deres møde i Pyongyang for 10 dage siden, og fra deres møde med præsident Trump den 8. marts, hvor han annoncerede sin aftale om at mødes med den

nordkoreanske leder, Kim Jong-un. I dag mødtes præsident Xi Jinping i Beijing med Chung Eui-yong, direktør for Sydkoreas Nationale Sikkerhedsafdeling. Xi takkede for Sydkoreas og det internationale samfunds arbejde og for deres fremtidige indsats. I morgen vil Chung være i Moskva til briefinger; og i Tokyo vil Sydkoreas direktør for National Efterretning briefe premierminister Shinzo Abe.

I dag sagde den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, »Vi har nu en dyrebar chance for at atomafruste Koreahalvøen, etablere en permanent fredsorden og bygge en kurs for fælles fremgang for Syd- og Nordkorea. Hvis det lykkes os, vil der komme dramatiske forandringer i verdenshistorien, og Republikken Korea vil have spillet den ledende rolle«.

Den økonomiske sammenhæng for dette initiativ for fred i Østasien og globalt blev fremlagt i denne weekend i Beijing på de To Sessioners konvent (Folkekongressen og det Kinesiske Folks Konference for Politisk Konsultation) af handelsminister Zhong Shan i dennes arbejdsrapport og pressekonference. Han talte om den enorme indvirkning, som Bælte & Vej Initiativet (BVI) har haft, og på hvilket 140 lande har responderet, og især om udsigterne for Afrika. Blandt de særlige punkter, som Zhong fremlagde, var, at BVI nu frembringer en ny, global infrastrukturplatform. Dette vil blive forstærket gennem Kinas Internationale Importudstilling, den første nogensinde, i Shanghai til november. Zhang talte også om, hvordan nye innovationscentre vil blive etableret under BVI, som »skinnende perler« i Silkevejens perlekæde.

I Afrika vil BVI søge overensstemmelse med den Afrikanske Union og regionale multinationale programmer og bidrage til Afrikas evne til selvforstærkende vækst. I mellemtiden bliver der koordinering blandt nationale regeringsministerier, plus private og offentlige tredjepartskilder for resurser til jobskabelse og fattigdomsreduktion. Særlige kinesiske projekter omfatter »Happy Home«, »Anti-fattigdomsprojekterne« og »Sundheds-genrejsnings-projekterne«.

Dette kommer alt sammen på et tidspunkt, hvor præsident Vladimir Putin har opfordret til diskussioner om en ny sikkerhedsarkitektur. De nye, strategiske våben, han annoncerede den 1. marts, repræsenterer spring inden for videnskab og teknologi for udvikling, såvel som drabskapacitet, som gør geopolitisk, »begrænset krig« umulig.

Det er en ny æra. Hvem kan modsætte sig forhandlinger om sikkerhed, økonomisk samarbejde og fred? Kun det mest depraverede, undermenneskelige væsen. Et eksempel er de 68 afdankede medlemmer af Obama-administrationen, der dannede deres gruppe »National Security Action« i sidste måned, for at arbejde for at afsætte Trump, verbalt angribe Kina og Rusland og forevige krig og ødelæggelse i demokratiets navn.

»Latterliggørelse« er, hvad de fortjener, anbefalede Helga Zepp-LaRouche i dag, der ligeledes opfordrede til at sprænge alle de Demokrater, som begår krigsmagervirksomhed, usandfærdighed og elementær inkompetence. »Vi befinder os ved et bemærkelsesværdigt vendepunkt«, sagde Zepp-LaRouche, »og disse mennesker enten reagerer ikke, eller også forsøger de at dække over det«. Det samme gælder deres modparter, de neokonservative Republikanere. Diane Saxe, medlem af LaRouchePAC Policy Committee, udtrykte det således, »De rørte pulversaften sammen; så drak de den selv«.

Tiden er for længst overskredet for Mueller-operationen til at stoppe, og for Trump til at blive frigjort til at gøre det job, præsidenten blev valgt til at gøre. Der er ingen sikkerhed uden økonomiske aftaler, og vi kan få dette med LaRouches Fire Love og med den transatlantiske sektor, der omsider slutter sig til den Nye Silkevej.

Foto: Mødet mellem den nordkoreanske leder og højtplacerede regeringsfolk og Sydkoreas særlige delegation fandt sted i det Koreanske Arbejderpartis hovedbygning i Pyongyang den 5. marts, 2018. Kilde: KOCIS (korea.net)

LaRouchePAC Mandags- opdatering 12. marts 2018, med bl.a. uddrag af Putin- interview

Vært Matthew Ogden: I sidste uge dækkede vi det, Helga Zepp-LaRouche karakteriserede som et »Sputnik-chok«, med den russiske præsident Putins annoncering af en helt ny generation af strategiske våben, som gør alle ballistiske missilsystemer impotente og forældede, kunne man sige, for på en noget ironisk vis at låne et udtryk fra præsident Reagan. Disse nye våbensystemer, der nu er blevet testet og bevist af det russiske militær, reflekterer et virkeligt gennembrud i fysisk videnskab; det må man ikke se bort fra. Nye anvendelser af højt avancerede principper, såsom Mach 20 hypersonisk flyvning; fremdrift ved atomkraft i miniatureformat; styret laserteknologi; plasmaer, styresystemer; listen fortsætter. De har alle fuldstændig ændret den strategiske spillebane. Som vi fastslog sidste mandag, så har Putins annoncering på meget dramatisk vis lagt den omgående nødvendige skabelse af en ny sikkerhedsarkitektur frem på bordet; en sikkerhedsarkitektur, der ikke er baseret på strategiske magtbalancer som under den Kolde Krig og gensidigt garanteret ødelæggelse (MAD-doktrinen), men én, der i stedet er baseret på gensidigt garanteret udvikling og win-win-samarbejde. Dette anerkendes på forskellig vis af ledende personer i USA og andetsteds, og dette adresseres meget, meget direkte af Helga Zepp-LaRouche, som fastslog denne pointe og krævede denne nye sikkerhedsarkitektur i sin internationale webcast i fredags.

Her er, hvad Helga Zepp-LaRouche havde at sige:

»Tiden er inde til at gøre det, udenrigsminister Lavrov og præsident Putin begge har opfordret til – at sætte sig sammen ved forhandlingsbordet om en ny, global sikkerhedsarkitektur, som garanterer alles sikkerhed; USA, Rusland, Kina, Europa og naturligvis også mindre lande som de to Korea'er og mange andre lande, der stadig har mange problemer.

Øjeblikket er virkelig kommet for en komplet ændring af den strategiske organisation mellem nationer, for at satse på en global sikkerhedsarkitektur og gøre det, min mand foreslog med SDI, for sluttelig at gøre atomvåben teknologisk forældede. For, denne kurs, der kunne føre til den menneskelige arts udslettelse, må virkelig absolut forsvinde for evigt.«

Det, hun selvfølgelig refererer til, er de term nukleare våbens konstant stigende destruktive kraft, som kunne udslette ikke alene menneskeligt liv, men alt liv på Jorden, flere gange, hvis disse våben nogensinde faktisk blev brugt.

Den selv samme dag, hvor præsident Putin kom med denne annoncering i sin årlige tale til den føderale forsamling, havde han tilfældigvis et interview med Megyn Kelly på programmet.[1] Hun var tidligere hos Fox og er nu hos NBC News; og naturligvis dominerede præsident Putins overraskelsesmeddelelse hovedparten af interviewet og gav ham en chance for at uddybe netop dette punkt, nemlig de presserende nødvendige, åbne og ærlige forhandlinger mellem USA og Rusland og skabelsen af en eller anden form for ny sikkerhedsarkitektur. Hvor NBC kun udsendte en forkortet og meget redigeret version af dette interview, så blev det komplette udskrift af interviewet imidlertid offentliggjort, og det er vigtigt at høre et par uddrag af denne diskussion om dette spørgsmål, hvad præsident Putin sagde om dette spørgsmål:

Putin: »Alt det, jeg talte om i dag, skete ikke på vores

initiativ; det er en respons på USA's ballistiske missilforsvarsprogram og Washingtons ensidige opsigelse af den Antiballistiske Missiltraktat (ABM) i 2002. Hvis vi taler om våbenkapløbet, så begyndte den i det øjeblik, hvor USA trak sig ud af ABM-traktaten. Vi ønskede at forhindre dette. Vi opfordrede vore amerikanske partnere til, at vi arbejdede sammen om disse programmer. For det første bad vi dem om ikke at trække sig ud af traktaten, ikke at ødelægge den. Men USA trak sig ud. Det var ikke os, der gjorde dette, men USA. Alligevel foreslog vi igen, at vi samarbejdede, selv efter dette. Jeg sagde til min daværende kollega, 'Forestil dig, hvad der ville ske, hvis Rusland og USA slog kræfterne sammen i det afgørende område for strategisk sikkerhed. Verden ville ændre sig i lang tid fremover, og niveauet af global sikkerhed ville nå op på sit hidtil højeste.' Vær venlig at lytte til mig og bring videre til jeres lyttere, hvad jeg nu vil sige. Vi holder diskussioner med vore amerikanske venner og partnere, folk, der i øvrigt repræsenterer regeringen, og når de påstår, at nogle russere blandede sig i de amerikanske valg, siger vi til dem – det gjorde vi for ikke så længe siden på et forholdsvis højt niveau: 'Men I blander jer konstant i vores politiske liv'. Vil I tro det, de benægter det ikke engang.

Ved du, hvad de sagde til os sidste gang? De sagde, 'Jo, vi blander os, men det har vi ret til, for vi spreder demokrati, og det gør I ikke, og derfor kan I ikke gøre det.'

Mener du, det er en civiliseret og moderne fremgangsmåde i internationale anliggender?

I går talte vi to om atomvåben, og om, at da USA og Sovjetunionen først indså, at de var på vej mod mulig gensidig ødelæggelse, så aftalte de regler for opførsel inden for sikkerhedssfæren, i betragtning af, at masseødelæggelsesvåben var tilgængelige ...

Det er stadig uvist, hvad den amerikanske politik over for

Rusland vil være under den nuværende administration.

Mange ting er fortsat uafklaret, eftersom det endnu ikke har været muligt for os at etablere normale kontakter.

Det står imidlertid absolut klart, at den nuværende amerikanske præsident vedtog en specifik holdning med hensyn til indenrigspolitikken og besluttede at række ud til de mennesker, der var parat til at støtte hans kampaneløfter. Dette førte til hans valgsejr, og ikke en eller anden form for udefrakommende indblanding ...

Jeg mener, han er en erfaren person, en forretningsmand med stor erfaring, og han forstår, at, hvis man må gå i partnerskab med nogen, så må man behandle sin fremtidige eller nuværende partner med respekt, i modsat fald vil intet komme ud af det. Jeg mener, at dette er en rent pragmatisk fremgangsmåde ... Selv om dette er hans første embedsperiode som præsident, så lærer han hurtigt, og han forstår ganske udmærket, at udveksling af beskyldninger eller fornærmelser på vores niveau er en vej, der ikke fører nogen steder hen. Det ville kun betyde at fratage vore lande deres sidste chance for en dialog, simpelt hen den sidste chance. Dette ville være yderst beklageligt ... Hør her, Rusland og USA bør sætte sig ned og gennemdiskutere det for at sætte tingene på plads. Det er mit indtryk, at dette er, hvad den nuværende præsident ønsker, men han bliver forhindret i at gøre det af visse kræfter. Men vi er parat til at diskutere ethvert spørgsmål, det være sig spørgsmål relateret til missiler, cyberspace eller kontraterrorbestræbelser.

Vi er parat til dette når som helst. Men USA må også være parat til det.

Den tid vil komme, hvor den politiske elite i USA vil blive tvunget af den offentlige mening til at gå i denne retning.

Vi er parate i samme øjeblik, vore partnere er parate.«

Ogden: Jeg mener, at dette er et meget direkte tilbud om, at USA og Rusland kunne sætte sig sammen og genåbne denne form for strategiske diskussioner, som var blevet lukket ned i den følgende periode af Bush-administrationen og især, absolut taget af bordet under Obama-administrationen.

Denne annoncering fra præsident Putin har interessant nok haft en virkning med at vække nogle mennesker her i USA, inkl. folk, der tidligere havde givet sig selv lov til at blive revet med i hele dette Russiagate-hysteri à la McCarthy-tiden, og som absolut bragte os til et punkt for meget farlig konfrontation. Her kommer et eksempel: En erklæring er blevet offentliggjort af nogle ledende, Demokratiske senatorer, der kræver den omgående indledning af nye, strategiske forhandlinger med Rusland. Disse senatorer er Bernie Sanders, Jeff Merkley, Dianne Feinstein og Ed Markey, som man ser af denne pressemeddelelse, som blev udlagt på senator Markeys webside. Her kommer et uddrag af, hvad denne pressemeddelelse siger:

»Midt i en forhøjet spændingstilstand over for Rusland, opfordrede de følgende senatorer Edward J. Markey (D-MA), Jeff Merkley (D-OR), Dianne Feinstein (D-CA) og Bernie Sanders (I-VT) indtrængende udenrigsminister Rex Tillerson til at indlede en ny runde af strategiske forhandlinger med Rusland, uden tøven:

Kære udenrigsminister Tillerson:

Vi skriver for at indtrængende at opfordre Udenrigsministeriet til at sammenkalde til den næste Strategiske Dialog mellem USA og Rusland så snart som muligt. En Strategisk Dialog mellem USA og Rusland er mere presserende nødvendig i kølvandet på præsident Putins offentlige tale den 1. marts, hvor han refererede til flere nye atomvåben, som Rusland angiveligt er i færd med at udvikle, inklusive et krydsermissil og en atomundervandsdrone, og som i øjeblikket ikke er begrænset af New START-traktaten, og som ville være destabiliserende, om

deployeret.

USA bør som hastesag engagere i dialog med Rusland for at undgå fejlregninger og mindske sandsynligheden for en konflikt ...

Der er ingen garanti for, at vi kan gøre fremskridt med Rusland om disse spørgsmål. Men selv på højdepunktet af spændinger under den Kolde Krig var USA og Sovjetunionen i stand til at gå ind i en dialog om spørgsmål om strategisk stabilitet.

Ledere fra begge lande mente, som vi også bør i dag, at atomvåbens utrolige, destruktive kræfter er grund nok til at gøre enhver indsats for at mindske chancen for, at de nogensinde igen vil blive brugt.«

Ogden: Dette er selvfølgelig særdeles signifikant og er en refleksion af det faktum, at Putins annoncering er kommet som en slags alarmopkald. Andre ledende personer har genlydt af den samme alarm; prof. Stephen Cohen har sagt, at vi omgående må indlede denne form for strategiske forhandlinger med Rusland; hr. Ray McGovern har fastslået samme pointe i en artikel, der blev udgivet på ConsortiumNews. Men jeg mener, at det faktum, at disse fire, Demokratiske senatorer har udstedt dette krav, bør ses som et meget signifikant, potentielt brud i hele denne kontrollerede narrativ, som er blevet påtvunget Washington, og især det Demokratiske Parti. Og alt imens Demokraterne har givet sig selv lov at falde ind i denne form for partiske spil og er blevet overtaget i de seneste måneder af denne Obama-Hillary-krigsmagermentalitet; på trods af dette, og på trods af hele denne igangværende Russiagate-narrativ, så har præsident Trump fortsat fastholdt sin overbevisning om, at samarbejde med Rusland og med Kina, for den sags skyld, ville være 'en meget god ting, ikke en dårlig ting', med hans ord. Der er virkelig reelle kriser, som denne planet konfronteres med lige nu, som kun kan løses gennem denne form for samarbejde mellem stormagterne, og ikke

ensidigt gennem et enkelt lands handlinger. Et eksempel er antiterror-styrken, som præsident Putin har opfordret til i form af en alliance mellem USA, Rusland og andre lande for faktisk at bekæmpe international terrorisme; eller, et andet fremragende eksempel, og som nu giver gevinst, er det, præsident Trump har været i stand til at opnå gennem samarbejde med Kina og hans direkte relation til præsident Xi Jinping inden for området for at fremme muligheden for fred på Koreahalvøen i en grad, der går langt længere end vi har set i årtier.

Følg resten af Matthew Ogdens opdatering på videoen. Vi kan desværre ikke udlægge et engelsk udskrift.

[1] Se https://www.youtube.com/watch?v=9mhi_AyQAYw

Vesten er blevet overlistet; men krigsmagerne er i panik og tilskynder til krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 11. marts, 2018 – Vesten har »gået i søvne i deres arrogance«, sagde Helga Zepp-LaRouche i denne weekend; først kom de for sent til båden med Kinas Nye Silkevej, og nu er de blevet overlistet af Vladimir Putins dramatiske annoncering den 1. marts om, at Rusland med held har udviklet våbensystemer, baseret på nye fysiske principper,

der gør missilforsvarssystemet, der er deployeret omkring Rusland og Kina, ubrugelige og forældede. Det ynkelige forsøg på at miskreditere Putins annoncering som værende et svindelnummer, baseret på den kendsgerning, at de brugte animationer snarere end videoer til at demonstrere det nye, hypersoniske missil, faldt i dag til jorden med det Russiske Forsvarsministerium, der udlagde videoer af den succesfulde testning af Kinzhal aero-ballistiske, hypersoniske missil (se nedenstående rapport).

Responser fra den kriminelle bande, der udgjorde Obama-administrationen – og som i stigende grad nu afsløres af modige medlemmer af Kongressen som medskyldige i det britiske MI6's bestræbelse på at bringe Donald Trumps amerikanske regering til fald – har nu åbenlyst bekendt kulør og etableret en ny organisation ved navn, »National Security Action«. Organisationen, en bogstavelig talt 'blå bog' over persongalleriet i Obama-administrationen, har udtrykkeligt til formål at fjerne Trump fra præsidentskabet og vende tilbage til Obamas forberedelse til krig med Rusland og Kina. Sammensat af 68 af de ledende medlemmer af Obama-administrationen (de bør kaldes »68-erne« til ære for udløsningen af modkulturen i 1960'erne, som drev landet ud i økonomisk og social disintegration), så erklærer deres politiske programmer, at Trump er »uegnet til at lede«, at han har vist »ansvarsløshed« for at have afsløret og udrenset korrupsionen i FBI og andetsteds og, det mest åbenlyse, at, »i stedet for at konfrontere Vladimir Putin for dennes skamløse og fortsatte angreb på vort demokrati, så bukker Trump for Moskvas luner« og nægter at »forsvare sig over for Kina«. Mens sandheden er, at Trumps besøg til Beijing sidste november hjembragte \$283 mia. i kinesiske investeringer i amerikansk infrastruktur, industri og landbrug som en del af Trumps forpligtelse over for en genrejsning af amerikansk økonomi, så bliver dette ignoreret af de ynkelige »68'ere«, der i stedet klager (uretmæssigt) over, at »Trump's familieføretagender fik særlige aftaler, efter Trump mødtes med den kinesiske

præsident«.

Ironisk nok, så går en af deres klager ud på, at »Trumps uberegnelige opførsel har hævet risikoen for en katastrofal konflikt med Nordkorea«. Dette dokument blev udgivet den 27. februar, blot få dage før det historiske gennembrud 8. marts for en løsning af Koreakrisen, da Trump aftalte at mødes med Kim Jong-un til atomnedrustningsforhandlinger. Det var Obama-administrationen, der nægtede at forhandle med Nordkorea – ja, de hilste faktisk Nordkoreas atomvåbenbyggeri velkommen, eftersom det udgjorde et påskud for den massive oprustning af atomvåben og missilsystemer omkring Kina, kendt som Obamas doktrin, »omdrejningspunkt Asien«. Trump har erklæret dette »omdrejningspunkt« for forbi og har opnået gennembruddet i Korea ved at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland. Så hvem er det, der »hævede risikoen for en katastrofal konflikt«, og som stadig gør det i dag?

Kendsgerningen er, at Silkevejsånden er i færd med at vinde, og de nationer, der bliver ladet tilbage, har kun sig selv at takke for at holde fast ved City of London og Wall Street snarere end at lytte til Lyndon LaRouches vise ord om at genindføre det Amerikanske System for fysisk økonomi og tilslutte sig den Nye Silkevej.

Foto: Vladimir Putin besvarede spørgsmål fra NBC-ankermann, Megyn Kelly. Interviewet blev optaget i Kreml den 1. marts, 2018, og i Kaliningrad den 2. marts. (en.kremlin.ru)

Det

Russiske

Forsvarsministerium udfører og viser testdemonstrationen af Kinzhal hypersoniske ballistiske missil

11. marts, 2018 – Det Russiske Forsvarsministerium rapporterede i dag, at et russisk MiG-31 jagerfly har gennemført en testaffyring af et Kinzhal aero-ballistisk, hypersonisk missil, der ramte et mål på testområdet, rapporterer TASS.

»Et mandskab i et MiG-31 jagerfly fra de Russiske Luftforsvarsstyrker har gennemført en testaffyring af et hypersonisk missil af Kinzhal højpræcisions-luftforsvarsmissilsystemet i det udpegede testområde«, sagde Forsvarsministeriet. MiG-31 fløj ud fra en flyvestation i det Sydlige Militærdistrikt inden for rammerne af en test-luftalarm. »Affyringen foregik normalt; det hypersoniske missil ramte det udpegede mål i testområdet«, sagde ministeriet.

Kinzhal-missilet (Kinzhal betyder »dolk«), der affyredes fra luften, og som præsident Putin nævnte blandt gruppen af nye våbensystemer i sin tale til den føderale forsamling 1. marts, har en effektiv rækkevidde på 2.000 km og kan flyve med en hastighed på op til 10 Mach, ti gange lydens hastighed. Det skal angiveligt være udstyret med sit eget radarsystem, som giver missilkomplekset total uafhængighed og operationelle aktiviteter, som gør det særdeles navigeringsdygtigt.

Ministeriets pressemeddelelse erklærer, at Kinzhal-systemet er blevet testet 250 gange i flyvetogter, under alle vejrforhold,

både dag og nat, siden starten af 2018. Kinzhal er ikke blot et koncept; det er under evaluering for sine operationelle evner.

Både RT og Sputnik International har i dag udlagt en to til tre minutter lang video fra Forsvarsministeriet, der viser et Kinzhal testforløb – ikke en animation: piloter, der forlader deres barakker, går om bord i flyet, vinder højde og affyrer Kinzhal. (Se <https://www.rt.com/news/420947-russian-hypersonic-missile-test> s/)

Til de af vrangforestillinger plagede tvivlere i Vesten fastslår det stille og roligt den pointe, som Putin kom med i sin tale 1. marts: »Nej, der var ingen, der faktisk ønskede at tale med os om kernen i problemet, og ingen ville tale med os. Så lyt nu.«

Præsident Putin understregede, at disse nye våbensystemer, der praktisk taget gør USA's BMD-system ubrugeligt, er en ouverture for fred og for diskussioner mellem USA og Rusland.

Disse nye våbensystemer, som omfatter lasere og, under selve flyvningen, faktiske plasmadannende fronter rundt omkring nogle af systemerne, har et potentiale for enorme, revolutionerende fordele for den civile, fysiske økonomi.

Foto: Screenshot fra RT's udlæg af det Russiske Forsvarsministeriums video, der viser en testaffyring af Kinzhal hypersoniske krydsermissil.

Obama-administrationen mobiliserer for krig og impeachment

11. marts, 2018 – Otteogtres medlemmer af Obama-administrationen har dannet en organisation, **National Security Action**, (som måske burde hedde »68'erne«), der har til formål at ødelægge præsident Donald Trump og stå i spidsen for en mobilisering for krig mod Rusland og Kina. De har tydeligvis set skriften på væggen og er desperate for at trodse skæbnegudinderne.

Med fælles formandskab bestående af Ben Rhodes (Obamas nationale vicesikkerhedsrådgiver) og Jake Sullivan (viceassistent til Obama og Hillary Clintons chefrådgiver), overlader websiden ikke meget til fantasien:

* »At rette et skarpt lys mod Trump-administrationens ansvarsløse politikker, understrege deres farlige konsekvenser og udstyre amerikanerne med argumenter til at imødegå dem.«

* »Under præsident Trumps ansvarsløse lederskab står USA svagere i verden, er mindre sikkert og mere isoleret. Han trækker USA tilbage fra verdensscenen, underminerer vore efterretningstjenester og retshåndhævelsesorganisationer, der bevarer vores sikkerhed, underminerer det diplomati, der forhindrer krige, fornærmer vore allierede, angriber demokratiske traditioner og slesker for diktatorer og opgiver samtidig Amerikas forpligtelse over for universelle rettigheder og menneskeværd. Hans udbrud på Twitter har en destabiliserende virkning i udlandet og er under vort lands højeste embedes værdighed. Impulsiv, uberegnelig og rystende uvidende om, hvordan verden fungerer, er Trump uegnet til at lede vore mænd og kvinder i uniform, og han forringer vort lands anseelse i verdens øjne.«

* »I stedet for at afslutte Amerikas krige, fører han vort militær dybere ud i dyndet i udenlandske konflikter, uden at have nogen strategi eller planer for at nedtrappe dem.«

* »Præsident Trumps uberegnelige opførsel har øget risikoen for en katastrofal konflikt med Nordkorea [bemærk, at dette blev offentliggjort én uge før gennembruddet med fred i Korea! -LPAC's red.], og hans trussel om at omstøde atomaftalen med Iran er en invitation til endnu en atomkrise eller krig i Mellemøsten. Ved at trække USA ud af Paris-klimaaf-talen, Trans-Pacific Partnership (TPP) og internationale organisationer – ofte imod indvendinger fra sit eget nationale sikkerhedsteam – overlader han kappen for global forvaltning til konkurrenter som Kina, som ikke deler vore interesser eller værdier.«

* »Med hans angreb mod vore demokratiske institutioner har præsident Trump forrådt vore grundlæggende idealer – som er blevet holdt i hævd af Republikanske og Demokratiske præsidenter før ham – heriblandt vore forfatningsmæssige friheder, retsstatsprincippet og opbakning til universelle værdier. På hjemmefronten sætter han den frie presse i fare ved at angribe journalister, truer retsstatsprincippet ved at angribe dommere og FBI og forsøger at unddrage sig at stå til regnskab ved at blande sig i efterforskninger.«

* »I stedet for at konfrontere Vladimir Putin over dennes skamløse og fortsatte angreb mod vort demokrati, bukker Trump for Moskvas luner samtidig med, at han underminerer efterforskninger af sine egne, skjulte finansinteresser. I stedet for at hævde sig over for Kina, så fik Trumps familieforetagender særlige aftaler, efter Trump mødtes med den kinesiske præsident.«

* »Ingen – end ikke præsidenten – står over loven, og de, der overtræder forfatningen eller begår forbrydelser, må stilles til regnskab. Vi arbejder også sammen med Kongressen for at gøre det, præsident Trump og hans parti ikke vil: konfrontere

Rusland for dets fortsatte angreb mod vort demokrati og opbygge vort forsvar til at beskytte vor nation imod krænkelser mod vor suverænitet.«

68'erne er en 'blå bog' over besætningen i Obama-administrationen og deres medløbere, inklusive:

Rand Beers, Tony Blinken, Barbara Boxen, Nicholas Burns, Kurt Campbell, Joe Cirincione, Brian Deese, Tom Donilon, Michele Flounoy, dr. Colin Kahl (som fik Nunes-spørgsmålene i sidste uge), Samantha Power, Penny Pritzker, Susan E. Rice, Wendy R. Sherman, Anne-Marie Slaughter og Jim Steinberg.

Foto: Daværende nyvalgte præsident Donald Trump, venstre, og tidligere præsident Barack Obama, ankommer til Trumps indsættelsesceremoni i Capitol i Washington, D.C., USA, 20. januar, 2017.

Senatører indtrængende administrationen til at fremskynde nye forhandlinger om strategi med Rusland **opfordrer Trump-**

9. marts, 2018 – Fire amerikanske senatorer opfordrede, i et brev af 8. marts, indtrængende Trump-administrationen til at indlede en ny runde forhandlinger om strategi med Rusland, uden tøven.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede allerede i dag, fra sit besøg til Etiopien, og sagde, »Vi er altid gået ind for yderligere dialog om strategisk stabilitet mellem Rusland og USA«.

De fire senatorer, Edward Markey (D-MA), Jeff Merkley (D-OR), Dianne Feinstein (D-CA) og Bernie Sanders (I-VT), skrev til udenrigsminister Rex Tillerson, »En amerikansk-russisk strategisk dialog er mere presserende nødvendig efter præsident Putins tale den 1. marts, hvor han refererede til flere nye atomvåben, som Rusland angiveligt skulle være i færd med at udvikle, inklusive et krydsermissil og en atomundervandsdrone, der i øjeblikket ikke er nogen begrænsninger for iflg. New START-traktaten, og som ville være destabiliserende, om deployeret.«

Senatorernes brev anerkendte, at USA har uoverensstemmelser med Rusland mht. flere spørgsmål, inklusive angivelige overtrædelser af Traktaten om Mellemdistanceraketter og Atomvåbenprogrammer (INF-traktaten indgået mellem Reagan og Gorbatjov, -red.); angivelig russisk indblanding i amerikanske valg og udenrigspolitiske spørgsmål: »Det er imidlertid som følge af disse politiske splittelser, og ikke på trods af dem, at USA som en presserende nødvendighed bør gå i dialog med Rusland for at undgå fejlregninger og mindske sandsynligheden for konflikt«, skrev senatorerne.

Brevet fortsætter, at INF-traktaten kan løse en angivelig »krænkelse fra Ruslands side gennem eksisterende bestemmelser i traktaten eller nye, gensidigt acceptable bestemmelser«. Brevet erklærer også, at den Nye START-traktat, som trådte i kraft i 2011, og som indeholder bestemmelser om tusinder af dataudvekslinger og on-site inspektioner, »også kunne regulere to af de nye våbentyper, som præsident Putin refererede til den 1. marts«.

Brevet slutter: »Der er ingen garanti for, at vi kan opnå fremskridt med Rusland om disse spørgsmål. Men selv på

højdepunktet af den Kolde Krig var USA og Sovjetunionen i stand til at indgå i dialog om spørgsmål om strategisk stabilitet. Ledere fra begge lande mente, som vi også bør i dag, at atomvåbens utroligt destruktive kræfter er grund nok til at gøre enhver indsats for at mindske chancen for, at de nogensinde igen bliver brugt.«

Foto: USA's præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens sidste leder, Mikhail Gorbatsjov, afsluttede den Kolde Krig med blandt andet INF-traktaten, der skulle fjerne mellemdistancevåben

Valget i Italien: En aftale om Glass-Steagall kunne føre til en solid regering

Af Liliana Gorini, forkvinde for Movisol (LaRouche-bevægelsen i Italien).

7. marts., 2018 – Resultaterne af parlamentsvalgene i Italien den 4. marts udgør endnu et politisk jordskælv, der beviser, at det gamle paradigme og etablisementet er ude, og befolkningen søger et nyt paradigme. De sande vindere af valgene er Femstjernebevægelsen, med Luigi Di Maio (31 år), som fik 32 % af stemmerne og op til 50 % i Syditalien og blandt de unge, og Lega, med Matteo Salvini, som fik 17 % af stemmerne og kom foran Silvio Berlusconi og overtog lederskabet af højrefløjskoalitionen (der med fire partier har sammenlagt 36 % af stemmerne). Begge resultater var uventet, især, fordi der var en meget stærk kampagne imod både Salvini og Di Maio på vegne af »markederne« og den Europæiske Union,

som angreb dem for at være populistiske, og hvor EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker fra Bruxelles to gange blandede sig i de italienske valg og advarede om den »ikkeoperationsdygtige regering«, som ville komme ud af dem.

De absolutte tabere er Matteo Renzi, tidligere premierminister og leder af det Demokratiske Parti (PD), der gik fra 40 % ved det seneste valg til Europaparlamentet til 19 % af stemmerne, og Silvio Berlusconi, også tidligere premierminister og leder af Forza Italia (82 år), som kun fik 14 %, efter Lega. Både Renzi og Berlusconi havde ført kampagne for et stærkere Europa, og hvor Berlusconi to gange fløj til Bruxelles for at forsikre den Europæiske Union om sin plan om at holde sig til Maastrichttraktaten og adlyde alle ordrer, der kommer derfra, og med Renzi, der proklamerede en ikkeeksisterende økonomisk genrejning og angreb Femstjernebevægelsen og Lega som værende »ekstremistiske« pga. deres anti-euroholdninger.

Renzis hovedbekymring, som bankernes mand, var ikke så meget deres holdning til euroen, som blev opblødet i kampagnens sidste uger, men derimod det faktum, at både Femstjernebevægelsen og Lega har Glass-Steagall og en statsbank, hvilket er to af LaRouches Fire Love, i deres valgprogram. Kandidater og ledere af begge partier har fuldt og helt støttet LaRouches forslag, også i et brev til præsident Trump, i hvilket de beder ham holde sit valgløfte om at ophæve Dodd-Frank og genindføre Glass/Steagall-loven, for »ikke alene at gøre Amerika stort, men også hele verden«.

Di Maio og Di Battista, en anden leder af Femstjernebevægelsen, talte åbent om Glass-Steagall i offentlige taler under kampagnen, med Di Battista, der rejste dette forslag på nationalfjernsyn, bedste sendetid, to dage før valget. Mange af de 11 million italienere, der stemte på dem, gjorde det også af denne grund, fordi de væmmedes ved det faktum, at Renzi fandt milliarder af euros til at redde banker, inkl. banker, der var knyttet til hans egen familie, med sit »*decreto salva banche*« (dekret til bankers redning),

men investerede meget få eller ingen penge i genopbygningen af de jordskælvshærgede områder, eller i nye jobs, især i Mezzogiorno, hvor arbejdsløsheden er oppe på 20 %. Det samme gælder for Legas vælgere, selv om Salvinis forslag om at standse flygtninge i at komme ind i dette tilfælde også medvirkede til hans sejr. Både Femstjernebevægelsen og Lega krævede en debat om Glass-Steagall i det italienske parlament i marts, 2017, og som blev standset af det Demokratiske Parti, der havde formandsskabet i finanskomiteen, angiveligt som resultat af en aftale mellem Renzi og Merkel, da de mødtes i Firenze i 2015, om at holde Glass-Steagall ude af debatten.

To dage efter valgene blev Renzi tvunget til at gå af som partileder, men han meddelte stadig i en pressekonference, at han ville »nedlægge veto mod enhver regeringsalliance mellem det Demokratiske Parti og Femstjernebevægelsens ekstremister«, som, på dette tidspunkt, ville være den eneste mulighed for at danne en regering. Uden støtte fra det Demokratiske Parti, som stadig er det næststørste efter Femstjernebevægelsen, vil hverken Di Maio eller Salvini og den højrefløjskoalition, han leder (som tilsammen giver 36 % af stemmerne, fra fire partier, men som stadig er under de 40 %, der kræves af den nye valglov) være i stand til at danne regering.

Renzis linje ses som »selvmorderisk« af mange fra partiet, inkl. Apulias guvernør, Michele Emiliano, der repræsenterer partiets venstrefløj, og som sagde, »Renzi risikerer at fremprovokere en katastrofe og ødelægge PD, hvis han forhindrer partiet i at støtte en Femstjernebevægelsesregering« og ignorerer 11 million italieneres stemme, af hvilke halvdelen kommer fra det Demokratiske Parti. Men det er præcis grunden til, at vælgerne to gange har stemt Renzi ud, i dec. 2016 med folkeafstemningen om hans forslag til ændringer af den italienske forfatning, og igen den 4. marts. Som jeg skrev allerede dengang (i en erklæring med titlen, »Questo è Il Fin di Chi Fa Mal«, »Det her er slutningen på dem, der begår ondskab«); dette er (operaen) Don Juan-princippet i

politik; hvis politikerne bliver ved med at ignorere kendsgerningen med fattigdom og arbejdsløshed, ikke viser nogen empati for befolkningens vanskeligheder, så vil naturlig lov (som det udtrykkes i Mozarts opera af Kommandanten) straffe dem. De kan forsøge at give russerne skylden, som Hillary Clinton gjorde, og nogle forsøgte også i Italien og påberåbte en ikkeeksisterende indblanding i de italienske valg fra de russiske trolde; men fejlen er udelukkende deres egen.

Men, hvis Femstjernebevægelsen ønsker at være en troværdig regeringsstyrke, så må den droppe sin modstand mod store infrastrukturprojekter. I realiteten er det kun gennem en stor infrastrukturplan for Mezzogiorno, inkl. broen over Messinastrædet mellem Italien og Sicilien, en opgradering af jernbanenettet til moderne højhastighedskapacitet, en opgradering af havne, energiproduktion med høj energigennemstrømningstæthed, osv., at en genrejning af den italienske økonomi er mulig, med jobskabelse og øget produktivitet.

Roosevelts Glass/Steagall-lov, som Femstjernebevægelsen inkluderer i sit program, var en del af en New Deal, baseret på præcis den form for store infrastrukturprojekter, som Femstjerne hidtil har været imod. For eksempel var Golden Gate Broen, hvis konstruktion blev promoveret af den italienske borgmester for San Francisco, ét af de mange sådanne New Deal-infrastrukturprojekter, hvis ækvivalent i dag ville være Messinabroen.

Mange iagttagere frygter nu en økonomisk krig mod Italien, som en hævn for valget, og som blev startet af Juncker, eftersom hans erklæringer inden valget ikke fremprovokerede et kollaps af italienske statsobligationer. Moody's advarede i dag om, at, med mindre den nye regering holder sig til de såkaldte »reformer« (nedskæringer, sænkning af lønninger og pensioner som i Grækenland), vil »markederne« (alias, spekulanter) snart reagere.

Movisol, LaRouche-bevægelsen i Italien, responderer til disse trusler med LaRouches Fire Love, som var i centrum for vore egne valgkampagner i Italien, med meget gode responser fra mange kandidater: Med Glass-Steagall kan Italien forebygge sådanne spekulative angreb og tildele realøkonomien resurser, begyndende med de bydende nødvendige infrastrukturprojekter, såsom genopbygningen af de jordskælvsramte områder og med den Maritime Silkevej, som blev støttet af Paolo Gentilonis italienske regering, der vil forblive ved magten til efter påske, hvor rådslagninger om en ny regering vil begynde. Movisol er den eneste styrke i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring dette fempunktsprogram: LaRouches Fire Love og den Nye Silkevej. En regering kan og må dannes på basis af dette program, og kun på basis af dette program.

Foto: Leder af Movisol og mangeårig samarbejdspartner til Lyndon og Helga LaRouche, Liliana Gorini, taler for en konference i Alba, Piemonte, nov., 2016.

Det iboende strategiske skifte i Putins »Sputnik-chok«. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 9. marts, 2018

Jeg vil gerne opfordre vore læsere til ... at læse følgende artikel af min mand, som blev udgivet 30. marts, 1984 ... :

»Draft Memorandum of Agreement between the United States and the U.S.S.R.« Jeg har altid ment, at dette særlige dokument var et af de mest fremsynede og visionære artikler af de mange, mange skønne artikler, min mand har skrevet i årtiernes løb, for dette var et år efter, at SDI blev foreslået af præsident Reagan. Som vi ved, så var modreaktionen mod dette forslag utroligt. Det kom fra kredsene omkring Bush i Reagan-administrationen, men det kom også fra Ogarkov-lejren i det sovjetiske militær. Så efter et år fremsatte min mand et meget fremsynet forslag, som var ideen om at grundlæggende set at opløse NATO- og Warszawapagt-blokkene; og bruge samarbejdet mellem NATO og Warszawapagten – men i særdeleshed USA og Sovjetunionen – til at udvikle våben baseret på nye, fysiske principper; anvende dem i civilsektoren til at forårsage en videnskabsdrevet virkning; og dernæst bruge den øgede produktivitet i begge økonomier – men især også i den sovjetiske økonomi – til at gennemføre en betydningsfuld overførsel af teknologi til udviklingslandene og overvinde disses underudvikling og ophøre med at bruge udviklingslande til stedfortræderkrige mellem supermagterne. Principperne, der blev fremlagt i denne artikel, for det politiske grundlag for en varig fred, må være alle nationers absolutte, betingelsesløse suverænitet; samarbejde mellem suveræne nationalstater; ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til alle og enhvers gensidige fordel; og så fremdeles.

Download (PDF, Unknown)

Hvad er geopolitik? Anden del: Er du human, eller Hume-an? Filosofien bag geopolitik.

LaRouche **PAC's**
Undervisningsserie 2018,
»Hvad er det Nye Paradigme?«
Lektion 3, 3. marts, 2018;
pdf, dansk, og video

Så for Leibniz er mennesket ikke Gud, men det er i stand til skabende fornuft af den form, som Gud har begavet det med i universets udvikling. Så for Leibniz er mennesket skabende, som det også er for Cusanus. Denne kreativitet, og kun denne kreativitet, er det, som skænker mennesket fri vilje. Med andre ord, så er mennesket i stand til at gøre noget, eller ikke gøre noget; eller at gøre A eller B; der er fri vilje. Og det er det samme som kreativitet, mener jeg, det er rimelig indlysende. Men det er også kilden til moral. Så kreativitet, fri vilje og moral er i realiteten det samme, videnskabelige begreb. Af den grund, siger Leibniz, så er det, der er formålet med vores liv, eftersom vi har fået denne kreative evne, at få det, han faktisk kalder lykke (happiness), at udvikle stræben efter lykke. Han siger ikke 'liv, frihed og stræben efter nydelse'; han siger ikke 'liv, frihed og stræben efter at undgå smerte'; han siger, 'liv, frihed og stræben

efter lykke', som han undertiden også kalder 'felicity' (det betyder også lykke).

Dette er altså det stik modsatte af Benthams idé om nydelse; det er lige så modsatrettet som Satan er til Gud.

Download (PDF, Unknown)

Billede: 'Lysternes have'. Maleri af Hieronymus Bosch, 1403-15.

Meddelelse: Helga Zepp-LaRouches Nyt Paradigme Webcast er udsat til fredag

**En olivengren fra Putin;
Endnu én fra Trump;**

– og en stor overraskelse fra Italien

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. marts, 2018 – Den tidligere russiske udenrigsminister Igor Ivanov, der i går skrev om den russiske præsident Vladimir Putins tale, som hørtes i hele verden, om nye, russiske, økonomiske politikker og strategiske våbensystemer med ny teknologi, understregede, »Rusland tilbyder en olivengren, ikke atomkrig«. Dette er sandt. Den fornuftige respons til Putins annonceringer er klar, og elementer af den fremmes allerede af visse veteraner af præsident Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Genopliv SDI som et forceret program, baseret på teknologisk samarbejde mellem USA og Rusland, med det formål at udvikle opsnapping af missiler *baseret på nye, fysiske principper og de seneste plasmateknologier og teknologier for dirigeret energi.*

Det blev præsenteret i sin helhed i 1984 i »**The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement between the U.S. and the U.S.S.R**« om betingelser for fred, teknologi og økonomiske politikker for udvikling af tredjelande, våbenpolitikker og forhandlinger om nedrustning.

Putin tilbyder nu en ny mulighed for dette nye fredsparadigme. Første gang omdøbte kredse omkring Bush og Kissinger SDI til blot »antimissil-missiler«, og trak dernæst USA ud af ABM-traktaten i 2002. Idet de tænkte, at Rusland var ruineret, og med kun sin strategiske missilstyrke tilbage, var Bush-planen – Obama fortsatte den – at omringe Rusland med antimissil-jagerfly og slå Rusland ud af selv af klubben for atommagter. Putin har netop demonstreret, hvilken strategisk fiasko, det var; hans annonceringer frembyder en mulighed for igen at forhandle som ligeværdige stormagter. Det kan føre til en genoplivning af Strategisk Forsvarsinitiativ, og mere – til at bruge nye, fysiske principper for at forsvare Jorden mod

asteroide- eller meteornedslag, og til at opgradere energiproduktion, industri, landbrug og medicin, som LaRouche forklarede det i 1984.

Præsident Donald Trump, som forstår gensidigt fordelagtige stormagtsrelationer, på trods af alle angrebene mod ham for det, har også udtrykkeligt udtalt, at hans politik over for Korea er samarbejde med Kina for at få direkte forhandlinger med Nordkorea, atomvåbenfrihed og fred på halvøen. Alene dette kunne skaffe det ønskede resultat, hvis nogen politik kan.

Præsidenten går op imod hele Washington ved at nægte at målrette sine handelsstraffe udelukkende mod Kina og Rusland, som det er blevet krævet af britisk geopolitik i imperiestil. Han må gå videre end det og må tilslutte USA det nye paradigme for økonomisk udvikling og fred, repræsenteret af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Dette er afhængigt af, at kandidater og valgte regeringsfolk (Kongres og Senat) kræver det i valgkampagnen i 2018, med en økonomisk politik for USA, kendt som »LaRouches Fire Love«.

I en velkommen overraskelse har vælgerne i Italien netop stemt på nationale kandidater, der stillede op på politiske handlinger, som er foreslået af LaRouche: Glass-Steagall opbrydning af storbanker og statslig bankpraksis for at yde kredit til industri og infrastruktur. LaRouche-bevægelsen i Italien, kendt som Movisol, har i en udtalelse efter valget sagt: »Movisol er den eneste kraft i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring disse punkter: LaRouches Fire Love og Kinas Nye Silkevej. En regering kan, og må, dannes på basis af dette ...«

Dette er afgørende åbninger for et nyt paradigme for menneskeligt fremskridt.

Foto: Den russiske præsident Putin i et møde i Agenturet for Strategiske Initiativers Bestyrelse. 7. marts, 2018. (en.kremlin.ru)

Afslutningen på geopolitik kræver et nyt menneskebegreb

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. marts, 2018 – Den hastige udvikling omkring den koreanske halvø er en indikation af, hvor hurtigt, den globale, strategiske situation ændrer sig i kølvandet på den russiske præsident Vladimir Putins forbløffende tale til nationen den 1. marts.

Efter at have modtaget en delegation på højt niveau fra Sydkorea, har Kim Jong-uns nordkoreanske regering indvilget i at forhandle direkte med USA; diskutere atomvåbenfrihed, så længe dens sikkerhed er garanteret; og afstå fra alle prøveaffyringer af atommissiler eller ballistiske missiler, så længe dialogen står på. I denne uge vil sydkoreanske topudsendinge rejse til Washington, D.C., for at briefe præsident Trump, og vil dernæst besøge Kina, Rusland og Japan for lignende formål.

Da nyhederne om det koreanske gennembrud først blev offentliggjort den 6. marts, tweetede præsident Trump prompte, at der »blev gjort mulige fremskridt i forhandlinger med Nordkorea«, at »der gøres seriøse forsøg fra alle de berørte parter side«, og at USA er »parat til at satse hårdt i begge retninger«.

Hvad er den dynamik, der ligger bag disse udviklinger?

På en måde kan man sige, at både Rusland og Kina har introduceret »nye politiske principper« – dvs., overraskelsesflanker – i den globale, strategiske situation, som ikke alene har taget Det britiske Imperium og dets allierede på Wall Street og i Washington på sengen, men også har efterladt dem fortumlede, hvor de forsøger blot at finde

ud af, hvad det var, der ramte dem. De lider af en nagende frygt for, at fundamentet af deres opbyggede, geopolitiske struktur er ved at smuldre.

Deres frygt er velbegrundet.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast, der sendes 8. marts, vil diskutere spørgsmålet om »Det iboende strategiske skifte i Putins 'Sputnik-chok'«. I går understregede fr. Zepp-LaRouche i diskussioner, at, i denne ekstremt hurtigt skiftende verden, er vore modstandere ved at blive desperate over det faktum, at de tydeligvis kom for sent til båden. Dette er sket pga. deres arrogance – en arrogance, der er affødt af deres dybe helligelse til radikal empirisme. De benægter selve den menneskelige eksistens' kreativitet, og således også, at noget som Putins militære annoncering, eller Kinas succesrige Bælte & Vej, overhovedet kan eksistere.

Og man kan være fuldstændig sikker på, fremhævede Zepp-LaRouche, at Ruslands videnskabelige præstationer inden for militæret, samt Putins hermed relaterede understregning af kreativitet og teknologisk fremskridt som drivkraft for den fysiske økonomi, er koordineret med Kina. Husk Kinas Sejrsdagsparade i september 2015, med Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, der stod sammen og betragtede det, mindede hun om. Husk, at Rusland og Kina har en omfattende strategisk alliance.

Dette er de skiftende, strategiske realiteter, udtalte Zepp-LaRouche. Vesten er langt bagud mht. den nye, militære realitet, den Nye Silkevej og ligeledes det faktum, at kolonialisme *de facto* er afsluttet med forpligtelserne omkring Afrikas storprojekt Transaqua.

Briterne er især gået i panik over udviklinger i USA, der viser, at præsident Trump viser sit potentiale til at bryde ud af den geopolitiske kasse i det hele taget – sådan, som det

antydtes gennem udviklingerne omkring Korea – en kasse, som briterne har lukket de fleste amerikanske præsidenter inde i gennem de seneste 50, endda 100, år.

Men hver eneste af disse situationer – fra Afrika til Rusland, til USA og endda til Kina – kræver det enestående input fra Lyndon LaRouches videnskabelige metode, for at opnå deres erklærede hensigter. Helga Zepp-LaRouche understregede, at vi udgør den eneste kraft, der kan bringe folk fra totalt forskellige ender af spektret – både internt i landene og internationalt – til ét bord, baseret på højere principper.

Med dette formål for øje citerer vi endnu engang i dette forum indledningen af Lyndon LaRouches dokument fra 30. marts, 1984, »LaRouche-doktrinen: Udkast til Memorandum om Aftale mellem Amerikas Forenede Stater og USSR« (**The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement Between the United States of America and the U.S.S.R.**), hvis principper fortsat er lige så skarpe og uundværlige i dag, efter Putins »Sputnik-chok«, som de var for 34 år siden, da de blev skrevet. (Hele dokumentet kan, og bør, læses og er genoptrykt i *EIR*, 9. feb., 2018):

»Det politiske fundament for en varig fred må være:

- a) Hver eneste nationalstats ubetingede suverænitet, og
- b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med det formål at fremme ubegrænsede muligheder for at nyde godt af de teknologiske fremskridts fordele, til gensidig fordel for alle og enhver.

Det mest afgørende træk for en aktuel gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring af de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og så de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Med mindre de uligheder, der stadig eksisterer i kølvandet på moderne kolonialisme, progressivt afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet. For så vidt, som USA og

Sovjetunionen anerkender, at fremskridt inden for arbejdskraftens produktive evne på hele planeten er i begges vitale, strategiske interesse, er de to magter forbundet, i denne grad og på denne måde, af en fælles interesse. Dette er kernen i de praktiske, politiske og politisk-økonomiske politikker, som er afgørende for skabelsen af en varig fred mellem disse to magter.«

Foto: Både Nord- og Sydkorea har aftalt et tredje topmøde i april. Her, Sydkorea sendte en delegation til Nordkorea i to dage for at sikre et møde med den nordkoreanske leder Kim Jong-un. KOCIS (korea.net)

**Meddelelse: Det iboende,
strategiske skifte i Putins
»Sputnik-chok«.**

**Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut**

**Nyt Paradigme Webcast,
torsdag, 8. marts, kl. 18
dansk tid**

newparadigm.schillerinstitute.com

Introduktion v/ Harley Schlanger: I en udtalelse, som Helga Zepp-LaRouche offentliggjorde i slutningen af sidste uge, behandlede hun det, hun kaldte et »nyt Sputnik-chok«, som den

russiske præsident Putin har leveret. Zepp-LaRouche skrev, »I en transatlantisk atmosfære af hysteri mod Rusland og Kina, som kun kan opfattes som førkrigs-propaganda, kastede præsident Putin en bombe i sin årlige Tale til Nationen, som har omdefinert den strategiske balance. Han annoncerede, at russiske styrker havde anskaffet våben, baseret på nye, fysiske principper, inkl. et nyt, interkontinentalt missil, der kunne bevæge sig med 20 gange lydens hastighed og har fremragende navigeringsevner ... Disse nye systemer, som omfatter krydsermissiler, der drives frem af atomkraft, hurtige ubådsdroner og laservåben, er Ruslands svar på den ensidige udtræden af ABM-traktaten fra USA's side i 2002, samt lanceringen af USA's globale missilforsvarssystem. Siden dengang har alle forhandlinger været tale for døde øren. 'De lyttede ikke til os. De vil lytte til os nu!', understregede Putin.«

Hun fortsatte: »Responsen fra de vestlige mediers og politikeres side rangede fra forsøg på at latterliggøre Putins nye arsenaler som værende teknologisk umulige og ikke andet en 'valgbulder' – og til bekymringer for et nyt våbenkapløb, som om en sådan ikke længe har været under udvikling, takket være NATO's udvidelse mod øst.

Disse responser reflekterer endnu engang det faktum, at tilhængere af det neoliberale dogme kun kan se verden gennem deres geopolitiske, konkave briller, og de undervurderer tydeligvis Ruslands militærvidenskabelige evner, ligesom de i årevis har undervurderet den dynamik, der repræsenteres af Kinas Nye Silkevej.«

Som fr. LaRouche indikerer, så bevæger den strategiske situation sig meget hurtigt, med reelle udsigter til gensidigt fordelagtige relationer, hvis bestræbelserne for at definere relationer i henhold til det britiske, geopolitiske dogme kan tilsidesættes og erstattes af Kinas præsident Xis »win-win«-fremgangsmåde. Et slående eksempel på dette potentiale var sydkoreanske regeringsfolks annoncering tirsdag, efter

forhandlinger med deres nordkoreanske modparter, at Nordkorea tilbyder at indefryse sine atommissilprogrammer og afholde åbne forhandlinger med USA direkte – en udvikling, som, hvis den gennemføres, demonstrerer, hvordan det Nye Paradigmes dynamik er i færd med at erstatte de vestlige unilateralistes konfronterende fremgangsmåde.

Hør fr. LaRouche denne torsdag for at få de fulde implikationer af den skiftende, globale, strategiske geometri.

Rapport over forundersøgelser til jernbaneforbindelse til den arktiske korridor næsten klar

Torsdag, 1. marts, 2018 – Til EUObserver sagde vicegeneraldirektør i det finske Transportministeriums afdeling for netværk: »Vi udgiver en foreløbig rapport over forundersøgelserne til jernbaneforbindelsen til det Arktiske Hav (Ishavet) inden for få dage.« EIR fra 2. feb., 2018, rapporterede om den norske havn, der ligger længst mod øst, Kirkenes, som er stedet, hvor de nordlige finske regioner søger at forbinde deres finske arktiske jernbaneprojekt.[1] »Denne jernbane ville være forbundet til Julemandens berømte hjemby, Rovaniemi, i Finland mod syd, som nu er de finske jernbaners nordlige endestation. Det arktiske jernbaneprojekt ville åbne en jernbanetransportforbindelse til et stort minedriftsområde i det nordlige Finland og Sverige, hvis produkter herfra kunne udskibes mod nord til den atlantiske og nordlige søvej, i stedet for via det Baltiske Hav

(Østersøen)«, rapporterede *EIR*.

Skibe kunne losse fragt i Kirkenes, som så kunne transporteres med tog via 500 km jernbanespor, som vil blive lagt fra Norge til Finland, dernæst gennem Finland, videre gennem en tunnel til Estland og dernæst videre sydpå. Tunnelen, der bliver verdens længste, når den er bygget, kommer til at løbe under den Finske Bugts 80 km.

Peter Vesterbacka, en finsk forretningsmand, der nu leder bestræbelserne på at rejse midler til projektet fra kineserne, sagde, »Jeg forventer, at de kinesiske investorer vil dække to tredjedele, alt imens nordeuropæisk pension [sic] sandsynligvis vil dække det meste af resten af €15 mia.«, iflg. *EUObservers* online-avis. Han sagde også, »Vi ønsker at åbne forbindelsen den 24. dec., 2024.«

Foto: Fragtskibe fra Asien vil losse i Kirkenes eller andetsteds i det nordlige Norge på Ishavets kyster, og således spare tusinder af sømil.

[1] Se *EIR*, Ulf Sandmark: »China Offers New Silk Road To Northern Europe Through the Arctic Back Door«

Det Gamle Paradigme i det transatlantiske område er døende – briterne i panik

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. marts, 2018 – I løbet af den forgangne uge har præsident Trump smadret briternes og deres

agenter i det miskrediterede efterretningsapparat fra Obama-tidens bestræbelser på at opfinde en retfærdiggørelse for krig med Rusland og Kina. De vestlige medier udløste en strøm af fordømmelser af Kina og præsident Xi Jinping i særdeleshed efter meddelelsen om, at begrænsninger af embedsperioder ville blive fjernet fra Kinas forfatning, og kaldte Xi en hensynsløs diktator, en ny livstidskejser og en fare for verden. Trump responderede under en privat middag med Republikanere: »Han er nu præsident for livstid. Præsident for livstid. Nej, han er storslået. Og hør engang, dette kunne han gøre. Det skulle vi måske prøve en eller anden dag?« De ynkelige mediehorer gik bersærk.

Den juridiske lejemorder Robert Muellers kupforsøg imod Trump på vegne af britisk efterretning, og som har til hensigt at standse Trumps samarbejde med præsident Putin, er ved at sygne hen. Et af Muellers mål sagde i dag, at han ville ignorere Muellers stævning, kaldte det en »heksejagt« og tilføjede: »Lad ham arrestere mig.« To Republikanske kongresmedlemmer har krævet en særlig anklager til at efterforske FBI's forbrydelser med at bruge den skandaløse rapport fra den britiske efterretningsagent Christopher Steele til at retfærdiggøre udspionering af Trumps valgkampagne. I dag tweetede Trump selv, at Obama bar skylden for denne heksejagt: »Hvorfor udløste Obama-administrationen en efterforskning af Trump-kampagnen (med nul bevis for forseelser) længe før valget i november? Uørt. Større end Watergate.«

Samtidig demonstrerer Trump, at han bekæmper de neokonservative i det Republikanske Parti lige så intenst som dem i det Demokratiske Parti. I en tale ved et Republikansk fundraiser-møde i Florida, kaldte Trump invasionen af Irak for »den værste, enkeltstående beslutning, der nogensinde er truffet« og som svarer til at kaste en kæmpesten ned midt i et hvepsebo. Her står vi så, som denne verdens fjolser, fordi vi havde dårlige politikere, der kørte vores land i lang tid. Det var Bush. Endnu et virkeligt geni. Det var Bush.«

Briterne er gået i panik. Denne uges *New Yorker*-magasin udgav en lang artikel for at dække over MI6-agent Steeles rolle, med overskriften, »Hvordan eks-spionen forsøgte at advare verden om Trumps forbindelser til Rusland«. Interviewet med Steele forsøger at dække over briternes rolle i den forræderiske bestræbelse på at bringe USA's regering til fald og fremprovokere en krig med Rusland.

Panikken er også fremkaldt af chokeffekten over præsident Putins annoncering den 1. marts af nye, russiske militære kapaciteter, som gør USA's og NATO's ring af missilforsvarssystemer rundt om Rusland impotente og ubrugelige, og som Helga Zepp-LaRouche har karakteriseret som en ny »Sputnik«-alarmklokke for verden. Wall Street-spekulanternes systemiske overtagelse af USA's økonomiske politik siden mordet på præsident Jack Kennedy gjorde det muligt for de narkodopede drenge i City of London og på Wall Street at svælge i deres forlorne penge, men det står nu klart, at ødelæggelsen af Vestens produktive og videnskabelige kapaciteter til fordel for 'funny money', 'Matador-penge', har sin bagside i ødelæggelsen af enhver reel rigdom. Putin fastslår den samme pointe ved at insistere på, at det russiske militære gennembrud er et resultat af et kompleks, der »omfatter videnskab, uddannelse, personel og moderne fremstillingsfaciliteter«, præcis det, som USA har opgivet til fordel for hurtige profitter gennem hasardspil. Putin tilføjer: »Det giver os stort håb, at alt det kan bruges og anvendes i civile industrier.«

Langt fra at være en trussel mod Vesten, har Putin opfordret Vesten til endelig at omstøde deres unipolære fantasier og sætte sig sammen med Rusland og andre og udarbejde midlerne til global fred og globalt samarbejde.

Trump arbejder også sammen med den sydkoreanske præsident Moon Jae-in for at skabe betingelserne for at løse den nordkoreanske krise. En sydkoreansk delegation til Nordkorea mødtes i dag med Nordkoreas leder Kim Jong-un, for at

»overbringe præsident Moons hensigt om at bevare strømmen af inter-koreansk dialog og forbedre relationerne for at opnå en varig fred og en atomvåbenfri koreansk halvø ... så vel som en dialog mellem Nordkorea og USA og det internationale samfund«, som lederen af den sydkoreanske delegation sagde til pressen. I sidste weekend sagde Trump, at der afgjort vil komme forhandlinger mellem Washington og Pyongyang. Briterne og de neokonservative er rædselsslagne, eftersom Koreakrisen er deres primære (kunstige) retfærdiggørelse af deres militære ring rundt om Kina.

Det gamle paradigme er i færd med at smuldre. Italiens parlamentsvalg i søndags smed begge grene af de etablerede, politiske institutioner ud, ligesom de tyske valg for fem måneder siden efterlod de traditionelle partier i total forvirring. Efter fem måneders mundhuggeri, fik de afdankede tyske partier (SPD-CDU-CSU) endelig skruet en regering sammen i søndags, som er lige så stabil som en tobenet stol. Ligesom i USA er den eneste vej til vækst og stabilitet i Europa at erkende det gamle paradigmes død og vedtage de politikker, som Lyndon LaRouche for længe siden har formuleret – Glass-Steagall bankreform; etablering af nationale bankinstitutioner i Hamiltons tradition; skabelse af massiv statskredit til en videnskabelig, økonomisk drivkraft og infrastruktur; og fuldt samarbejde med Kina og Rusland om den Nye Silkevej. Dette er sandhedens time.

Foto: Præsident Donald J. Trump adresserer nationen efter det tragiske skyderi på en skole i Florida. 15. februar, 2018. (Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Den russiske FN ambassadør Nebenzia kræver en FN-fredsplan for Yemen

28. feb., 2018 – I en tale i går for et møde i FN's Sikkerhedsråd, adresserede Ruslands FN-ambassadør Vassily Nebenzia det presserende behov for at fremlægge en meningsfuld fredsproces for Yemen, i betragtning af den »katastrofale« humanitære krise i denne nation.

Under gårsdagens session angreb USA Iran og beskyldte det for at destabilisere situation i Yemen, såvel som også i hele regionen. Tidligere mislykkedes USA og UK med at få en resolution i FN's Sikkerhedsråd igennem, der beskyldte Iran for illegalt at forsyne de yemenitiske oprørere med våben.

Nebenziias bemærkninger fokuserede på den »særdeles vanskelige og komplicerede situation i Yemen«, som kræver en fredsproces »uden forudgående betingelser snarere end at lede efter syndebukke, [eller] at forsøge at tilpasse det ønskede resultat til en eller andens geopolitiske planer«. Han understregede ligeledes, at humanitærhjælp alene »ikke kan være med til at finde en levedygtig løsning på længere sigt. Situation må bringes ind på en politisk bane. Under de nuværende, kritiske omstændigheder er det vigtigt for FN at have en klar handleplan«.

En ny særlig udsending for Yemen, Martin Griffiths, er netop blevet udnævnt, og Nebenzia understregede, at »vi forventer, han holder rådslagninger med alle konfliktens parter og udtænker sin handleplan, som kan inkluderes i den næste rapport til FN's Sikkerhedsråd.«

Foto: Ruslands ambassadør til FN Vassily Nebenzia siden juli, 2017.

Italien etablisementet

dumper

5. marts., 2018 – Mens Tyskland synes at være ved at komme ud af italienske vilkår (med SPD-medlemmerne, der godkender 'die Grosse Koalition'), så synes Italien til gengæld at glide ind i tyske vilkår – intet parti eller nogen koalition synes at være en mulighed, alt imens etablisementets partier fik tæsk.

Femstjernebevægelsen opnåede et resultat ud over alle forventninger, med 32,9 % i Deputeretkammeret og 31,97 % i Senatet, med 90 % af stemmerne optalt. Det Demokratiske Parti er stadig det næststørste parti, men kollapsede til et historisk lavpunkt på 18,94 % i Huset og 19,29 % i Senatet. Det tredjestørste parti er Lega, som med 17,77 % og 17,94 % hhv. fremviser den største fremgang af alle partier. Berlusconi's Forza Italia kommer ind på fjerdepladsen med 13,92 % og 14,40 % hhv. Dette er et bittert nederlag for Cavaliere (Berlusconi).

Med hensyn til koalitioner, så kommer centrum-højre (FI og Lega) på en førsteplads med 37 og 37,46 %, hhv. (i de to kamre). Femstjernebevægelsen stillede op alene, men kommer ikke desto mindre ind som nummer to, med centrum-højre på tredjepladsen med 23,16 og 23,22 %. Centrum-højre vandt i det nordlige og centrale Italien; Femstjernebevægelsen vandt stort i det sydlige Italien.

De store tabere: Matteo Renzi og Silvio Berlusconi. Vinderne: Luigi di Maio (Femstjernebev.) og Matteo Salvini (Lega). De systemiske partier tabte og de anti-systemiske partier vandt, i etablisement-jargon. Internt i og uden for Italien ses dette også som en sejr for populisternes eller de

euroskeptiske, selv om en sådan definition ikke rigtig passer på Femstjernebevægelsen, i hvert fald ikke helt.

Forvent, at de sædvanlige mistænkte hævder, at Putin har manipuleret endnu et valg.

Femstjernebevægelsen kræver nu et regeringsmandat, idet dette, pr. tradition, gives til det parti, der vandt valget. Men forfatningen giver statspræsidenten nogen indflydelse. Han vil give et mandat til den kandidat, der, efter hans mening, efter rådslagning med alle partier, har de bedste chancer. Eftersom intet parti eller ingen valgkoalition har opnået 40 % 's tærsklen, som giver en flertalsbonus, er de følgende scenarier teoretisk mulige:

En regering mellem Femstjernebevægelsen og Lega.

En regering mellem Femstjernebevægelsen og PD.

En regering mellem centrum-højre og Femstjernebevægelsen.

Hurtige nyvalg.

Den tredje mulighed er den mindst sandsynlige. Bruxelles og Frankfurt går ind for den anden mulighed, som ville garantere en pro-EU-regering. Femstjernebevægelsen er splittet mellem pro-EU Casaleggio-fraktionen og andre, der ønsker en alliance med Lega. Men for at sidstnævnt kan lade sig gøre, må flere tilsyneladende uforenelige holdninger overvindes. Selv om de er enige om bankopdeling, så er Lega faktisk for hård investering (infrastruktur), alt imens Femstjernebevægelsen er malthusiansk og har ført kampagne imod alle store projekter, inkl. Torino-Lyon og Messina Broen.

Tingene vil blive klarere den 23. marts, hvor parlamentet samles og formændene for begge kamre vælges. Dette vil vise, hvad alliancerne er.

Foto: Luigi di Maio, leder af Femstjernebevægelsen, sammen med partiets stifter, Beppe Grillo (højre), i Rom efter søndagens

Putin leverer et nyt 'Sputnik-chok': 'Nu vil de lytte til os!'

Leder fra LaRouche PAC, 4. marts, 2018 – Her følger uddrag fra en kommende artikel af Helga Zepp-LaRouche:

I en transatlantisk atmosfære af hysteri over for Rusland og Kina, som kun kan ses som førkrigs-propaganda, kastede Putin en bombe i sin årlige Tale til Nationen, der har omdefineret den strategiske balance:

Han annoncerede, at russiske styrker har fået våben, baseret på nye fysiske principper, inklusive et nyt, 'avantgarde' interkontinentalt ballistisk missil, der kan bevæge sig med 20 gange lydens hastighed og har et fremragende navigeringssystem. Det kan derfor udmanøvrere alle eksisterende luftforsvars- og missilforsvarssystemer og gøre dem forældede.

Disse nye systemer, der omfatter krydsermissiler, der drives frem af atomkraft, hurtige ubådsdroner og laservåben, er Ruslands svar på den ensidige opsigelse af ABM-traktaten fra USA's side i 2002, samt på lanceringen af det globale, amerikanske missilforsvarssystem. Siden da har alle forhandlinger blot været tale for døve øren. »De lyttede ikke til os. De vil lytte til os nu!«, understregede Putin.

Responserne fra de vestlige medier og politikere rangerede fra forsøg på at latterliggøre Putins nye arsenaler som værende

teknologisk umulige – at latterliggøre dem som 'buldren før valget' – og til bekymringer over et nyt våbenkapløb; som om et sådant ikke længe har fundet sted, takket være NATO's udvidelse mod øst.

Disse responser reflekter, igen, det faktum, at tilhængere af det neoliberale dogme kun kan se verden gennem deres geopolitiske, konkave briller. De undervurderer tydeligvis Ruslands militære forskningskapaciteter, ligesom de i årevis har undervurderet den dynamik, der udgøres af Kinas Nye Silkevej ...

Faktisk oplever vi i øjeblikket en epokegørende forandring. Den periode på næsten 600 år, siden den italienske renæssance og fremvæksten af den suveræne nationalstat, og hvor oligarkiske regeringsformer og regeringsformer, der var helliget det almene vel, eksisterede side om side, er ved at være forbi. Det nye paradigme, en ny fase i menneskets udvikling, kommer allerede til syne. Det, der kommer nærmest til dette, er Xi Jinpings vision for et fællesskab for en fælles skæbne – det koncept, at ideen om »en menneskehed«, er sendt ud til alle nationer. Den økonomiske ækvivalent til dette er den Nye Silkevej, hvor alle suveræne nationer arbejder sammen på basis af samarbejde til fælles fordel.

Det, vi i øjeblikket oplever, med alle de ubeviselige beskyldninger om »russisk hacking«, »indblanding i demokratiske valg«, »kinesisk overherredømme«, »autoritære systemers trussel mod det vestlige, demokratiske system og menneskerettigheder«, osv., er ikke andet end det sidste gisp fra det nu svigtende, oligarkiske system. Dette systems næste finanskrise – der har åbnet op for et svælg mellem rig og fattig, og hvis politik for evindeligt krig har bragt os både flygtningekrisen og en voldsepide mi blandt unge mennesker og i den såkaldte underholdningsindustri – vil blive værre end den i 2008.

Tiden er inde for fornuftige mennesker til at reflektere. Vi

bør bruge dette nye Sputnik-chok og gøre det, Putin nævnte i sin tale: »Lad os sætte os ved forhandlingsbordet og arbejde sammen om at udarbejde et nyt og relevant system for international sikkerhed og en holdbar udvikling for hele den menneskelige civilisation.«

Menneskeslægten er den eneste kreative art, vi kender. Det, der adskiller os fra alle andre væsener, er det menneskelige intellekts evne til uophørligt at opdage kvalitativt nye principper i det fysiske univers og anvende dem i produktionsprocessen, og således forbedre menneskehedens levebrød, produktivitet og forventede levealder. Vi er kommet til et punkt i historien, hvor vi kan og må realisere vores identitet som en planetarisk art, der kollektivt kan garantere sin egen overlevelse på længere sigt.

Foto: Præsident Putins tale for den føderale forsamling, 1. marts, 2018. Moscow (en.kremlin.ru)

EIR interviewer europæiske og kinesiske talsspersoner for fusionsenergi i København

København, 1. marts, 2018 – I forbindelse med det første europæiske Big Science Forum 2018 i København den 27.-28. feb., fik *EIR's* kontor i København mulighed for at få flere betydningsfulde interviews om forskellige facetter af ITER's tokamak fusionsenergi-projekt (ITER: International Thermonuclear Experimental Reactor), der er under opførelse i Frankrig. ITER-samarbejdet omfatter EU, USA, Rusland, Kina,

Indien, Korea og Japan – hvilket svarer til mere end halvdelen af verdens befolkning.

ITER's mål er at bygge en eksperimental reaktor, der kan opnå $Q=10$, dvs., at selve reaktoren vil producere ti gange så meget energi som output, i forhold til input-energien, i 2025 (eksklusiv energiforbrug uden for reaktoren), selv om det ikke vil blive forbundet til elektricitetsnettet. Det er det næste skridt i demonstrations-kraftværket, eller DEMO. En vigtig ting, som ITER-tokamakken vil blive brugt til, er at studere en »brændende plasma« – selve plasmas egen evne til at være med til at opvarme reaktionen i tillæg til udefrakommende varmekilder.

Tre af *EIR's* interviews er på engelsk: med kommunikationsdirektøren for Fusion for Energy, EU's gren af projektet; med dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina; og så med en fransk industriel højteknologileverandør af ITER-komponenter.

Big Science Business Forum 2018 var et stort initiativ, som Danmarks Uddannelses- og Forskningsministerium har taget, med det formål at skabe det, LaRouche har kaldt en »videnskabelig drivkraft«; dvs., den videnskabelige forsknings evne til at skabe økonomisk vækst i den overordnede økonomi. Forummet samlede for første gang folk fra hele Europa. Under denne konference blev det muligt for de syv Big Science-institutioner, såsom Fusion for Energy, den Europæiske Rumorganisation (ESA), CERN-acceleratoren, et par andre neutron- og røntgen-acceleratorer, det Europæiske Molekylærbiologiske Laboratorium, det Sydeuropæiske Observatorium, mindre, tilknyttede institutioner i Europa og de high-tech-industrier, som i øjeblikket leverer, eller har potentiale til at kunne levere, komponenter eller ideer, at mødes og udveksle ideer om deres fremtidige investeringsplaner og indgå konkrete aftaler med industrien. Alle var overraskede, da flere end 1.000 mennesker tilmeldte sig arrangementet.

Flere af talerne, der repræsenterede de syv store forskningsinstitutioner, understregede, at menneskelig nysgerrighed, fascination, inspiration og motivering var afgørende for at forfølge stor videnskab og bekræftede således LaRouches centrale idé om, at menneskelig kreativitet er udgangspunktet for videnskab, teknologi, økonomi og vores civilisation som helhed.

Den danske forsknings- og uddannelsesminister Søren Pind indledte sin tale med at sige, at denne konference var »et kig ind i fremtiden«. Portugals Carlos Moedas, EU-kommissær for forskning, videnskab og innovation, sagde, at de tilstedeværende også måtte være politiske – og tale for politikere og vælgere om, hvorfor, det er vigtigt at investere i 'Stor Videnskab' (Big Science). Som et negativt eksempel nævnte han eksemplet om en accelerator, der skulle have været bygget i Houston, USA, men som fik sit budget beskåret af USA's Kongres. Fordi den nødvendige politiske vilje ikke eksisterede i USA, blev ekspertisen centreret omkring Europa.

En anden interessant, politisk pointe, som blev rejst af flere af talerne på konferencen, var betydningen af at fortsætte det videnskabelige samarbejde med lande som Rusland, på trods af politiske spændinger.

Ud over de engelsksprogede interviews lavede *EIR* fire korte, dansksprogede interviews med Big Science Denmark og tre high-tech industrileverandører om den effekt, Big Science har haft på at øge deres teknologiske niveau.

EIR-Danmarks YouTube-kanals Big Science interviews er udlagt på det danske Schiller Instituts website: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>

Efterfølgende vil nogle af talerne på Big Science Business Forum 2018's plenarmøde også blive udlagt samme sted.

Foto: EIR's korrespondent i København Michelle Rasmussen interviewer dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina.